

Skib, som ganske eller tildeels bevæges ved Dampkraft, sættes i Fart fra en indenlandsk Havn, ligesom ogsaa, naar Dampmaskine, Skib eller Kjedel fornyes eller underkastes en Hovedreparation. Dog finder dette og hvad der i det Følgende bestemmes ikke Anvendelse paa de til den Kongelige Marine hørende Dampskibe og heller ikke paa fremmede Dampskibe, som anløbe noget Sted her i Landet, forsaavidt de ikke fare mellem danske Havne.

§ 4.

Besigtigelsen skal, hvad Dampskibe angaaer, omfatte ikke alene Dampmaskinen og Kjedlen med de dertil hørende Dele, men ogsaa Skibet, saavel Skroget som Takkelagen, og vil det endvidere af Synsmændene være at påaase, at Skibet er forsynet med et efter den Fart, hvortil det er bestemt, passende Antal Fartøier med alle til deres Brug fornødne Redskaber, hvorhos der paa ethvert Passageerdampskib skal have to Redningsbøter ombord.

§ 5.

Den i § 4 omhandlede Besigtigelse af de her hjemmehørende eller mellem danske Havne farende Dampskibe skal gjentages idetmindste een Gang hvert Aar, inden Skibene begynde deres Fart, men kan ogsaa ellers i Genhold til det almindelige Bud i Forordningen af 27de April 1832 § 1 foranstaltes, naar Politievrigheden paa det Sted, hvor Skibet befinder sig, maatte ansee det for nødvendigt.

§ 6.

Toldvæsenets Embedsmænd og Betjente maae ikke udklarere noget under foranførte Bestemmelser indbefattet Skib til at begynde sin Fart, uden at det er forsynet med Attest om, at det paa befaleet Maade er blevet besigtiget og befundet i forsvarlig Stand. Naar Politievrigheden anseer en extraordinair Undersøgelse for nødvendig, skal Stedets Toldvæsen underrettes derom, og vil da Skibet ikke være at udklarere, forinden Undersøgelsen er foregaaet, og Attest fra Synsmændene om, at Intet er til Hinder for, at Skibet vedbliver sin Fart, er forevilst Toldvæsenet.

§ 7.

Finde Synsmændene nogen Mangel ved de af dem besigtigede Maskiner, Dampudvil-

lingsapparater eller Skibe, skal den afhjælpes, forinden Maskinen eller Apparatet tages i Brug eller Skibet sættes i Fart.

§ 8.

Overtredelser af denne Lov blive, forsaavidt de ikke i Medfør af den øvrige Lovgivning egne sig til højere Straf, at ansee med Bøder fra 5 til 200 Rbd., som tilfalde vedkommende Fattigkasse.

§ 9.

For Udførelsen af de i det Foregaaende ommeldte Undersøgelsesforretninger tilkommer der Synsmændene:

ved en Maskine af 20 Hestes Kraft eller derover saavel som ved en Dampkjedel af en tilsvarende Størrelse og ved Anlæg med to særskilte Kjedler 10 Rbd.
ved en mindre Maskine eller Kjedel 6 —
for Besigtigelsen af Dampskibe erlægges det Dobbelte.

Denne Betaling saavel som de øvrige med Synsforretningen forbundne Bekostninger udredes af den, der eier eller bruger Maskinen eller Apparatet, og, hvad Dampskibe angaaer, af Kbederen. Skulde det dog være befundet nødvendigt at udnævne Synsmænd, der ikke ere paa Stedet, hvor Undersøgelsesforretningen skal foregaae, og som altsaa i den Anledning have at foretage Reiser, blive de med saadanne Reiser forbundne Omkostninger at afholde af Statskassen.

§ 10.

Justitsministeriet skal være bemyndiget til ved et Regulativ at bestemme den Bestaaenhed, som Dampmaskiner og Dampkjedler bør have, og de Prøver, som de bør være istand til at udholde, førend deres Brug tilstedes.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Ved Forordningen 27de April 1832 er det foreskrevet, at ingen Dampmaskine maa sættes i Brug, forinden Maskinen og den dermed forbundne Indretning er bleven synet og undersøgt af sagkyndige Mænd, og det derved er befundet, at samme ingen Mangler har, der kunde medføre Fare, og er det endvidere bestemt, at en gjentagen Undersøgelse skal iværksættes, saa ofte det af vedkommende Politie-